

תוספות ישנים נא:

[illegible]

א) נראה ד"ל והא ביאה  
תפסולה וכו' ונראה דמפרץ  
ממנה שאין לנו וכו'. בו נראה  
ד"ל דיש אחריה כלום לרי"ג  
ולרענן היינו וכו'.

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

בולוהו סברא דהו. אין התנאים  
מלדוריינת דממשע כפ' ד'  
לחין (לעיל דף כט. וסו)  
ולר"ג לא קני אלא מדרבנן  
בין שני יבמות ויבמה אחת  
ובין רבנן סברי יש זיקה  
אומר בשני יבמות ויב'  
תיובתא דרבה בר רב  
רבה בר רב הונא אמ'  
צריכה לחזור על כל  
בר בר הונא בין לר'  
זיקה והכא בנא אחר'  
קמפלגי אמר מר ע'  
בזו רבן גמליאל אומר  
וחולץ לה ואסור בקר'  
שניה מכדי קסבר ר'  
אחר מאמר ראשונה  
דלכא אתי לייבומי  
יוחנן רבן גמליאל וב'  
נחמיה כולוה סברא  
גמור רבן גמליאל אומר  
ישלשה אחין שנים מה'  
ואחד מופנה מת אחד'  
בה מופנה מאמר וא'  
ב"ש אוימים אשתו ו'  
אחות אשה ר"ש דתנ'  
לחכמים אם ביאת ר'  
אינה ביאה אם ביא'  
ביאת שני נמי אינה  
תשע דכמאמר שויוה  
אינה ביאה בן עזאי ו'  
יש מאמר אחר מאמ'  
אחת ואין מאמר אחר'  
ויבם אחד ר' נחמיה  
אחת בעילה ואחת  
בין באמצע בין בסוף  
ביאה פסולה דכמאמר  
אין אחריה כלום: כי

ממשיע ליה לרבה בר רב הונא דאמר חליה פסוקה זריכה לחור  
גזל כל האמין ומהיה ליכא סייעתא שיש לחלק בין מיפטר נפשה  
ומיפטר לה כדאמר ברע פ' ד' אחין (ושל דף סו.) חלל אספה  
אספין דקמיין בין שני יצמין וביניהם אחת ויש ספרים שכחו צלה  
בזמנא עשה מאמר ביצמין ו' עד בין שני יצמין וביניהם אחת וכל  
היזק ממתין ללא כלל עולא: **ב"ה** פסולת כפאסא שויה רבין  
קתני דאין אחרייה בלוס. פ' וזה"ש אחר מאמר מימה דנסוף  
מיתקין מפרס טעמא דרבי נחמיה דליכא לימגור ביאה שאלה הגט  
ומאמר אטו וישא שאלה חליה וביאה כיון דחליה וביאה מדאוריתא  
מאמר ידע וישא כיון דלא וביאה אלא כלום אחר מאמר ואומר ה"ר  
חזקוני ד"ר ברור ע"כ לרבי נחמיה גט ומאמר דאוריתא דליקין

מקורו משאר נשים ולית ליה הני מייעטי דבפ"ק דקידושין (דף ד. דל) ואורייתא מרע דיע דלמא כל קל שייך למיגור הני גידות דלמור ועי' ה"א לומר כן (ו) וכן משתטט שני חנא ולימא דגט פוטר ביצמה ועי' ה"א ששטע שאל דלקא מזה ז' (א) ודלמא ל"י דה"פ א"ח ביצא (ו) כמח' ומשום הכי חקיט נמי דבגן שיהא מאמר אחר מאמר אע"ג דמסבירה ליה מה שיש להמחר לקנות אלף טעמא דרבנן דאי אחרנין דאין מאמר ביצמה ממאמר דאין חיקטו שיהא מאמר אחר מאמר ויט אחר גט דגט ומיגר נמי דאין מאמר אחר מאמר לוי מאמר אחר מאמר אע"ג פסולת דהיא לית ליה נמי מאמר אחר ביצאה פסולה דקתי' (ז) וביצאה פסולה אי ביצמה כיון דביצאה וחליצה מרע דיע ליכא למיגור דגט להוציא וחליצה מחומר דבפסקא קמא דקידושין (ג"ה) אע"ג דלישמעט מכל מקום אע"ג דאין למיעיל מחר חליצה וביצאה חל' כל שטע שימורו אחר הגט ביצאה וחליצה ויבא לבעול אחריה דהא ודאי ידעי דחליצה וביצאה

רצונן סברי יש ויקה. לנאשוי אחי. כלומר קס"ד דבי היכי דפליגי רבנן ארצן גמליאל בנט אחר גט הכי פליגי בדיקה ואע"י דממליחיהו לא שמעינן ליה: וקאמי סיפא וכן אהא אומר בשני יבמין. דאס נאמנו שניהם שכן מולך לה אחד מהם חלצת דלאמרי יש ויקה. סגי לה פקדו לרבנן רעושה דחד מיניהו: לימא סיהוי סיבסא כו'. דאס נמי חלצה פסולה היא שחמר הגט בזה: הכי גרסין בין לרבנן גמליאל בין לרבנן אין ויקה וסבא כו'. ואנא דלאמרי אליבא דמאן דלאמרי יש ויקה: קטין גמור. לא גמור ממס אלף קטין חשוב: הא דלמרי. אין מאמר אחר מאמר אלמא חשיב קאן למיקרי כל כח ממאמר: אשטו עמו. דקיה במאמר וכי נפלה אחותה לא רמיא קמיה דלחות אשה היא ולא מיתקרא קמייתא עליה משום אחות וקוסק: וסלו סלא. אהא פסא חלצה: סלו. כמו הארץ הללו הנשמה (ויסוקל לו): אמר לסר ר"ש כו'. לקמן בפרק האשה כרה כן פשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו וחזר ובא אחיו כן פשע שנים ויום אחד על ידי דביאת כן פשע שנים כמאמר שויה רבנן וסוה ליה מאמר אחר שני ופסלה חף על דלאמי ופסלה חף על דלאמי רבנן דלאמרי דאמר אחר מאמר ר"ש אומר לא פסלה: אמר לסר ר' שמעון אס ביאת ראשון ביאה. קיה לגמרי: ביאת שני אינה ביאה. דהביאה בזמן שהיא בחלה אין אחריה טלוט ואינה מקודשת על ולא פסלה על הראשון. ואי משום דבייתה דק"ל ביאתו ביאה דתקן (ומה דמה). בא על אחת מכל העריות שבתורה מחמת על ידו אפליי (המחיות) שמתקרא על בעלה דקיימא לן (המחיות) דה טו. אין האשה נאסרת על בעלה אלף על עסקו קימי וסמירה: כמאמר שויה רבנן. דהכי תניא בפרק האשה שני ביאת כן פשע כמאמר בגדול וקאמר רבי שמעון ביאת שני אינה ביאה אלמא מאמר ראשון חשוב

אחזר מאמר בשני יבמים ויבמה אחת. דכל חד וחד מתקין ליה רבנן  
מאמר זה: ואין מאמר אחר מאמר בשני יבמות ויבם אחד. דכל  
כה שחקו חכמים במאמר קנה במאמר ראשון לשון מורי. ל"א ה"ג אין  
מאמר אחר מאמר בשני יבמים ויבמה אחת דדומיא דקידושין בעלמא  
מתקין רבנן למאמר ואין קידושין אחר קידושין דבא אחת ויש מאמר  
אחר מאמר בשני יבמות ויבם אחד דלא דרנוריהו קנייה רמיה  
ויכל חדא איה לה כח יבמין דלא כח ביאה יהי רבנן למאמר  
לנתיקתו לממר חילוף פקע ויקה דתברכה דביאה הוא דפטעה ולשון ראשון  
עיקר דלקמן מוכחא מילתא בפירקין (נא). והא ביאה פסולה כמאמר  
שויה רבנן. דלא נפקא מיניה בגט דקא בעיא גמי חליה לתיקתו:  
האי

ושפר לומר שהיה מדרבנן לרבי נחמיה דכיון דלית יריד דביאה וחילתה  
לבי ליהויא וחילתה ליהויא אחר לקנות ומחמיר לקנות ויממה גדולה  
דא"כ הוה ליה למימר מה דאין אחר בגט כלום ועוד דלישנא דהש"ס  
בר שויה רבנן שהיה מחמיר כלום משום גזירות למעל וכו' אחרים מחמיר  
לן למימר כר"ג דאין מחמיר אחר מחמיר לפי שקנה המחמיר הראשון  
אחר מחמיר אתי למימר מה דאין מחמיר אחר ביאה פסולה ולא גרעא  
ומחמיר ענין אחר דשניין רבנן דאין אחרת דאין גט אחר גט אחר  
לרבי נחמיה אין מחמיר אחר מחמיר לדלדידיה ליכא למגור מיד  
אחרים כלום ואם אהמך אחיה קטין רבנן לר' נחמיה גט ותמחר כלל  
אמר כו' יש וסא דהעולם סובריין דגט ותמחר מהטן גט התורה מקל  
קלמ כמו מחמיר לבית שמואל ולפי' אי שריט יביטעל אחר גט ותמחר  
ומחמיר בשביל שתקנה ביאה קטין מגור תקנה כמו גט קטין מגור אחר  
יפא מגט ותמחר שתחזיקו ביהדיא וגט ותמחר (שבת ע"ב. ד' ר"א):

מסורת הש"ס

(א) לעיל טו: לקמן נג.  
(ב) ועי' חוספוט לעיל יט.  
(ג) דעם דעמאל, א) עדות פיר  
מיר, (ד) לקמן זג.  
(ה) ולקמן נג: זג: (ו) ולעיל  
נג: לקמן קלא: (ז) ולקמן  
זג: (ח) ע"א זלמסקע.  
(ט) ועי' תוס' ב"ב עה:  
(י) ולקמן נג: (יג) דע"ל  
מ"ג.

## הגהות הב"ח

(א) נט' י"ט דמק, י"ז  
דף טז ע"א; (ב) שם  
אמר להם ר' שמעון:  
(ג) היום' דיה סולא  
וכי' נסיק דסוכה דף  
ה'ס"ד; (ד) ד"ה ביאה  
וכי' דלא מיסתמיט וי';  
(ה) בא"ד וסא ביאה  
תחילה תלמוד:

מוסף רש"י

[illegible]